

Gvajana podstiče povratak Glass-Steagall-u na povijesnom sastanu OAS-a: Argentina dobila snažnu podršku u svom ratu protiv lješinarskih fondova

4. srpnja 2014.

Ministar prometa i vodovoda Gvajane, Robeson Benn, govoreći u svojstvu privremenog MVPa Gvajane na hitnom sazivu Sastanka savjetodavnih Ministara vanjskih poslova Organizacije američkih država (OASa) u Washingtonu, D.C., u četvrtak, promijenio je povijest pozivajući na opsežnu raspravu širom obiju Amerika o Franklin Rooseveltovom Glass-Steagall zakonu iz 1933.g., i potičući američke zakonodavce da ponovno uspostave taj zakon, nakon što je njegov opoziv 1999. stvorio lihvarski špekulantski sustav koji danas namjerava upropastiti Argentinu i mnoge druge države.

Benn se pozvao na ideju koju je predstavio bivši Premijer Mahatir, da „se međunarodni financijski sustav i politika (sustava) treba voditi stavom ne kako učiniti svog susjeda prošnjakom već kako se zajedno s njim razvijati“. Nastavio je zatim:

„Želio bih postaviti pitanje, ne bismo li, možda, iz ove papazjanije ponovno morali pogledati na cjelokupno pitanje opoziva zakonskog čina Glass-Steagalla iz 1999.g. u Sjedinjenim Državama, koji se odnosi na djelovanje bankovnog sustava, međunarodnih financijskih ustanova, smještenih uglavnom u Sjedinjenim Državama i Ujedinjenom Kraljevstvu. Predsjednik Roosevelt Sjedinjenih Američkih Država, ustanovio je bankovni zakonski čin, potpisan kao Bankovni Čin 1933.g., koji je uspostavio vatrostalni zid između djelovanja banaka, i pitanja špekulacija financijskog sustava. Možda je sad vrijeme baciti oko na ponovnu uspostavu važnih dijelova čina Glass-Steagalla, koji je bio ukinut 1999.“

„I“, nastavio je Benn, „znamo pustoš, dislokaciju u gospodarstvu SADa 2008.g., a to je imalo još veće opustošenje i posljedice dislokacije u svijetskom financijskom sustavu. Morali bismo stoga preispitati to pitanje, ili pozvati zakonodavce SADa da se pozabave naporima ponovne uspostave vrsta regulacije u bankovnom sustavu koje bi spriječile lješinarske fondove, koje bi spriječile ovaj odgovor, iz kojeg proizlazi oblik kojeg ja nazivam 'gusarskim činom modernog vremena', piratstvo modernog vremena koje ima ozbiljne posljedice za svjetsko gospodarstvo, i posebno sada u slučaju Argentine, veoma značajne zemlje Latinske Amerike, ozbiljne posljedice za njeno gospodarstvo a koje će stvoriti kaskadni spoj posljedica u Latinskoj Americi, i Centralnoj Americi i drugdje“.

Benn je zaključio: „Gvajana stoji u solidarnosti s Argentinom u odbacivanju i osudi čina lješinarskih fondova koji je poguban za napredak koji su te zemlje ostvarile. Dilema argentinskog naroda i vlade odjekuje u svim zemljama u razvoju. Moralna je odgovornost svih zainteresiranih, obuhvaćajući i američki narod i njihovu vladu, osigurati da zemlje kao što je Argentina, koja je učinila velike korake u poboljšanju svojih prilika zaduženosti, [da ne mora usvojiti mjere] koje su prijetnja postignutom napretku.“

Bennov zaključni govor podnesen prije glasovanja na tom sastanku OASa, ogromnu je većinu nazočnih država podigao na noge na javno odobravanje u korist rezolucije potpore naporima Argentine da postigne „fer, pravične i zakonite dogovore sa 100% svojih vjerovnika“, i izrazila „potpunu potporu u postizanju rješenja koje će nastojati olakšati široki suvereni proces zaduženja Argentine. Ova deklaracija je nadglasala glas „ne“ dviju država: Kanade i SADa, koje su inzistirale da se u spis uključi napomena koja kaže: „da pitanje ostaje otvoreno u sudskom procesu u SADu.“

Unatoč netaktičnoj sofisteriji američke tvrdnje, regionalna solidarnost s Argentinom pokazala je snagu od samog početka sastanka, gdje su mnogi Ministri vanjskih poslova vatreno govorili o potrebi obrane ljudskih bića od financijskih poteza. Većina se ljutito osvrtna na „lješinarske fondove“, iako konačna deklaracija ne sadrži taj izraz.

Zapažljiv je bio govor MVPa Venezuele Elias Jaua, koji je dramatički uveo svoje primjedbe čitajući prve odlomke pisma koje javno optužuje diplomaciju topnjačama u ubiranju dugova, za koje je kasnije pojasnio skupu, da dolazi od slavnog pisma od 29. prosinca 1902. koje je napisao argentinski MVP Luis Maria Drago svom veleposlaniku u SADu, u kojem je javno optužio i ustao protiv blokade venezuelanskih luka, koja je bila u toku 1902.g., od strane njemačkih, talijanskih i britanskih topnjača, u naporima naplate svojih dugova. To je kasnije postalo poznato kao Drago Doktrina. Ona je dala temelje načela da nijedan vjerovnik ne može ubirati dug na štetu opstojnosti, suverenosti i neovisnosti nacije, citirajući slavnu izreku Hamiltona: „da ugovori između nacije i pojedinih osoba“ ne mogu biti predmetom prisile. Drago je kasnije opisao svoju Doktrinu kao ["financijska nužna posljedica Monroe Doctrine."](#)[1] (na engleskom).

Venezuelanski MVP Jaua je pojasnio: “To pismo [Dragija] postalo je doktrina koja je uspostavila načelo da se ni od jedne suverene države ne može prisilom zahtjevati plaćanje duga, a još manje podvrgnuti je embargu [*ili kako to danas zovemo sankcijama*]. Upravo smo zbog toga dali potporu Argentini i nastaviti ćemo je davati u njenom zakonitom pravu suverenosti nad Malvinskim [Falklandskim!] otocima. Upravo zato, 112 godina nakon tog pisma cijenjenog MVPa Drage, došli smo u ime naše vlade i našeg naroda izjaviti da se Argentinu ne može prisiliti na isplatu pod neprihvatljivim uvjetima duga, koji je nemoralan i ima jasne elemente protuzakonitosti. To što je danas zadesilo Argentinu zadesit će svakog pojedinog od

nas. Ministri, učinimo više od upućivanja poziva. Postavimo si hitnu obavezu preoblikovanja međunarodnog financijsko ekonomskog sustava.“

Nakon što je ogromna većina tijela OASa prihvatila rezoluciju argentinski MVP Hector Timerman—koji je otvorio razmatranja snažnom prezentacijom zajedno s jednim od Ministara gospodarstva, Axelom Kiciloffom glede osnovnog pitanja u sprezi s razmatranim napadom lješinarskih fondova—zaključio je sastanak odajući svoje priznanje solidarnosti svih, i izražavajući „žaljenje“ zbog glasova „ne“ SADA i Kanade, i obvezujući se da će Argentina ući u ponedjeljak u svoje dogovore s lješinarskim fondovima u nekom „otmenom njujorškom uredu“ oboružana znanjem da „nismo sami“. To nije zato jer će nas pratiti solidarnost koja je ovdje izrečena, rekao je Timerman, iako i to je također istina, već zato jer ćemo prizvati duhove, lica svih žrtava lješinarskih fondova iz država širom svijeta.

Argentinski biskup: Lješinarski fondovi “traže strvinu”, vođeni jedino “pohlepom i lihvom”

Argentinski biskup Jorge Lozano, voditelj crkvene Društvene pastoralne komisije, objavio je oštru javnu osudu lješinarskih fondova koji vrebaju nad Argentinom, izvjestila je *Pagina 12* 3. srpnja.

„Lješinarski fondovi traže strvinu... Njihov naglasak je na ostvarenju novčane dobiti putem financijskih mehanizama, a ne radom ili proizvodnjom“, rekao je, upozoravajući također na harajuće posljedice koje njihov rad ima na uvjete života i zaposlenja stanovništva. Ulete brzo, obave svoj prljavi posao, dignu se i odu, rekao je.

U sadašnjoj krizi, rekao je Lozano, prvenstvena mora biti „opća dobrobit nacije“, i „zrelo jedinstvo“ svih političkih stranaka. Pohvalio je višestranačku kongresnu delegaciju, koja je obuhvaćala članove oporbe, a koja je posjetila Sjedinjene Države u obrani nacionalnih interesa. Ne spominjući imena, također je uzeo na metu određene oporbene medije, koji, rekao je, raspiruju plamen političkog animoziteta umjesto promicanja nacionalnog jedinstva.

Poveznice:

[1] http://www.larouchepub.com/eiw/public/1992/eirv19n01-19920103/eirv19n01-19920103_074-luis_maria_drago_the_drago_doctr.pdf

KOMENTAR O PREDMETNOM ARGENTINSKOM ZADUŽENJU:

Bezobrazna smjelost kojom su lješinarski fondovi uz pomoć američkog suda pokušali naplatiti perverzne zahtjeve za dobit od 1.608 % (obveznice u rangu smeća), koje su nabavili u vrijeme argentinske nelikvidnosti za svotu od \$48 milijuna, a za koje žele, 6 godina kasnije, isplatu pune nominalne vrijednosti od preko \$833 milijuna! Taj bi potez otjerao Argentinu ponovno u stečaj, a on je zrcalo karaktera sustava globalizacije: on je samo divovska prijevara u stilu Madoffa, prevarantska *Ponzi* piramida, i bio bi najveći apsurd taj zahtjev lješinarskih fondova smatrati dostojanstvenim. To ima isto značenje kao proglasiti presudu „nije kriv“ ocuubojici na osnovu njegove obrane da je siročić bez oca!